Mîine, se inaugurează sezonul internațional de tenis

ULTIMELE PREGĂTIRI DINAINTEA JOCURILOR PENTRU „CUPA ANNIE SOISBAULT"

Sub razele unui soare adăstînd mai mult acum pe cerul Bucureștiului, terenurile roșii ale parcului din str. Dr. Staicovici au cunoscut ieri o activitate febrilă. Constructorii care grăbesc finisarea noilor tribune de la Progresul se luau parcă la întrecere cu grațioasele jucătoare, în plin antrenament, cele cărora li se pregătește cu sîrg „centralul" celui mai îndrăgit lăcaș de tenis al nostru. Mai este exact o zi pînă la startul în etapa zonală a „Cupei Annie Soisbault", trofeul mondial al echipelor feminine de tineret.

Campioana noastră Virginia Ruzici (în stînga), într-o convorbire amicală cu olandeza Annelies Prins și australiencele Dianne Evers și Nerida Gregory
Foto: S. BARCSY

Primele la joc au fost echipierele României și cele ale Australiei, de fapt capetele de afiș ale viitoarelor întîlniri. **Virginia Ruzici**, campioana de semioare a țării noastre, pentru ultima oară în selecționata de tineret (sub 21 ani), împreună cu **Mariana Simionescu** și **Florența Mihai** — acest „trio" redutabil în care punem atîtea speranțe — au schimbat mingi puternice, sub îndrumarea conducătoarei tehnice a reprezentativei, fosta campioană **Ecaterina Roșianu**. Alături, impresionante ca ținută și tehnică, australiencele. Ele reprezintă pentru a doua oară „țara tenisului" în competiție. Anul trecut, echipa Australiei a debutat **cu o prezență în turneul final de la Le Touquet, rămînînd însă în semifinale. Ecaterina Roșianu ne spune : „Avem de înfruntat terenuri încă ude, care îngreunează mingea. Jucătoarele noastre se mișcă însă bine și promit să se comporte la înălțime. Sper să nu dezamăgim așteptările, care prevăd, în mod normal, calificarea noastră în finale".**

Apoi, au intrat pe teren reprezentantele Belgiei și Olandei, acestea din urmă fiind adversarele noastre de sîmbătă. Toate prezintă o bună dispoziție de joc, dorința într-o evoluție bună.

Cu **H. J. (Jim) Entink**, conducătorul echipei de la Antipozi, avem o convorbire mai lungă : „**In Australia** — ne spune interlocutorul nostru — **acordăm un deosebit interes competițiilor de tineret. De la Yvonne Goolagong încoace, n-am mai avut jucătoare de mari perspective. Abia acum se înfiripează adevăratele urmașe ale campioanelor dinainte. De aceea, Cupa Soisbault este un test foarte important pentru noi. Am adus pe cîmpioanele australiene la dublu junioare, Dianne Evers — 18 ani și Nerida Gregory — 19. Împreună cu Judy Hanrahan, prezentăm o echipă forte. Dar știm prea bine că vom avea în românce adversare puternice. Admir tenisul românesc, sînt prieten intim cu marele campion Ilie Năstase, pe care l-am și arbitrat la Melbourne, în ultimul turneu Masters. Acum, sînt și în admirația concetățenilor săi, care ne-au făcut o atît de călduroasă primire la București. Aveți un stadion modern de tenis, unul dintre cele mai frumoase pe care le-am văzut în întreaga lume".** Precizăm, din cartea de vizită a oaspetelui nostru : este vicepreședintele clubului Kooyong din Melbourne, cel mai mare din Australia, arbitru de „Cupa Davis", membru al comitetului de dezvoltare și regulamente al federației de specialitate din țara sa.

Întrerupem aci relatările despre apropiatul start al tinerelor rachete feminine. Azi, ședința tehnică și conferința de presă (ora 11, la sediul F.R.T.), cu anunțarea programului oficial al întîlnirilor. Mîine după amiază, primele mingi peste fileu.

Radu VOIA

Biletele pentru cele două zile s-au pus în vînzare la casele de la arena Progresul și sediul C.N.E.F.S. (str. Vasile Conta nr. 16).

ULTIMII „PAȘI ÎN TENIS"...

Ultimul episod al excelentelor lecții de tenis predate de Țiriac a coincis cu senzaționala victorie a lui Ashe asupra lui Connors, la Wimbledon. Cele cîteva secvențe prezentate ne-au arătat un Connors, acest „Cassius Clay al tenisului mondial", cum e numit de specialiști, căzut, frînt, greșind rău, cum se întîmplă și altor muritori. Dar nu asta e problema — deși nu pot uita de fiecare pe „primumuri, Năstase din Connors. Asta e viața. Trebuie să ne obișnuim cu ea, și în tenis.

Cheltuirea e în alta parte : victoria lui Ashe răstoarnă (sau confirmă, ceea ce de multe ori e aceleași lucru) cele mai groaznice teorii emise în lumina rezultatelor recente, care de care mai paradoxale și mai derutante dar care, toate, ar fi impus dominația „pustilor" asupra „veteranilor". De pildă, din cei patru semifinaliști de la recentul Roland Garros, trei nu aveau mai mult de 25 de ani. Azi în tenis, se teoretizează, ar fi vremea acelor băieți sfrijiți, atletici, din cind în cînd talentați, dar întotdeauna dispuși „să se bată" pentru fiecare minge, să alerge după fiecare bilă. Președintele Federației franceze de tenis susține, cu aceste exemple în față, că azi „**nu mai există adversar neglijabil, antrenorii care se bazează numai pe tehnică e -matural- de cei care se bizuie pe forță, jocul nu mai e atît de fin dar a devenit mai dens**" și — la urma urmei — **s-a ajuns la aceea că „fiecare are șansa sa împotriva oricui"...** Cuvinte foarte înțelepte care ar trebui să ne deschidă ochii, ținînd de fiecare dată cînd citim că favoritul nr. 2 a fost eliminat din primul tur de un necunoscut, nr favoritul a pierdut în trei la **